

52

störta den alldeles, om icke behovet af någ-
lärddt, till vishet och nöje, *nödvändigt väck* te
köpare, eller Naturens verkliga värde icke *änd* t-
ligen segrade öfver Critikens arghet, fjollerie *er*,
lögn och våld.

Och likväl, min Herre, är ingen ting i
Snilletts värld så *felaktigt*, att det icke *kön*
vara en skatt af hög och dyrbar upplysning,
ja en själalust, för tusende; hvilket ni *ser på*
alla världens tider, på deras allraheligaste böc-
ker, kyrkofäder, kostliga rim och slagdängor,
och framför allt på de *nästlidna seklers lärda*
reliquier.

Desse, i sitt dam, böra vara eder helige,
då ni estersinnar, huru många strålar, nu slock-
nade, af ett gudomligt ljus de kastat in i ett
annat slägtes själar, huru många ömma, allvar-
liga och stora känslor, huru många ljufva tårar
de då väckt. Ack, min Herre, kan ej en tid
komma, då mången härlig sångs nu så gudo-
liga behag har nedstigit till en *liten fattig visa*,
utan snille, eld, tjusning, höghet; och då stör-
ste delen af våra nu så stora och odödliga ar-
beten hafva sunkit djupt i *denna samma för-*
gængelses stoft, kända der endast af sina un-